

Изобретателът на шевната машина

Тъмно и окадено дюкянче. Въ единъ отъ жглитѣ до прозореца стои майсторътъ шивачъ, подвилъ колене, бързо движи иглата по грубия дебелъ платъ. Това е неговиятъ тежъкъ занаятъ, съ който прехранва челядта си. Въ такава еднообразна и досадна работа, съ малка печалба, колкото хлѣбътъ да изкара, прекарва цѣлъ животъ майстора, отъ детинство до преклонни години. И то хилядо бода за пара.

Това било нѣкога. Много време и сили губили хората, за да изработятъ единъ катъ дрехи. Много здрави и снажни хора, превити надъ дървения тезгяхъ, погубвали младостъ и здраве при тежкитѣ условия на шивачеството. Но човѣкътъ не стои на едно мѣсто. Умътъ се напрѣга, за да изнамѣри сръдства, които да улеснятъ работата, та да се извършва тя колкото е възможно съ по-малко човѣшка сила. Така станало и съ шивачеството. Полека-лека работата се нагаждала тъй, че нѣ човѣшкитѣ прѣсти правятъ бодоветѣ, а тѣ само насочватъ движението на иглата по плата. Човѣкътъ-майсторъ не стои прегънатъ, за да поболи тѣлото си, а е седналъ удобно и съ кракъ довежда шевната машина въ движение. Лоената свѣщъ и газената лампа сж замѣнени съ силна електрическа свѣтлина, която не поврежда очитѣ.